

ἡ σύγχρονος κίνησις τοῦ Συνεργατισμοῦ. Καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Συνεργατισμοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐλαττωματικὰς λύσεις, δύναται καὶ πρέπει νὰ διδῆ τὰς καλυτέρας καὶ συμφερωτέρας τοιαύτας, ἐναρμονίζουσα καὶ ἱκανοποιούσα τὰ δίκαια συμφέροντα τόσο τῶν παραγωγῶν ὅσον καὶ τῶν καταναλωτῶν, ὡς καὶ τὰ γενικώτερα τοιαῦτα τῆς Πολιτείας.

Δὲν παραγνωρίζομεν βεβαίως τὰς παρερμηνείας, προκαταλήψεις, τὰς πάσης φύσεως δυσχερείας καὶ ἐμπόδια πού παρεμβάλλονται εἰς τὸν δρόμον τοῦ Συνεργατισμοῦ. Ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴν ὁμως καὶ καλῇ τῇ πίστει ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων, προκύπτει, ὅτι, παρὰ τὰς δυσχερείας καὶ τὰ ἐμπόδια, ἡ καλυτέρα λύσις εἶναι συνεταιριστικὴ τοιαύτη, ἡ ὁποία, μὴ καταπνίγουσα τὴν δημιουργικὴν πρωτοβουλίαν, ἐφευρετικότητα καὶ δραστηριότητα τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ συνδυάζουσα ἐλευθέρως καὶ γονίμως ταύτην μετὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸ κύρος τῆς φωτισμένης ὁμαδικῆς ἐνεργείας, αὐξάνει εἰς τὸ πλεονέκτημα τὰ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα.

Ὁ Συνεργατισμὸς, χωρὶς δογματισμοὺς καὶ μηχανικὸν χαρακτήρα, ἀλλὰ σεβόμενος τὴν ἐλευθέραν βούλησιν καὶ τὴν προσωπικότητα τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐπιχειρήσεων, χωρὶς ὁμως καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν καθαρῶς κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκμεταλλευτικῶν τοιούτων. Χωρὶς τὰ ἐμπόδια τῶν κανόνων τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, εἶναι δυνατόν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ εὐλυγισία τῶν ἐμπορικῶν πράξεων, ἡ διοικητικὴ καὶ διαχειριστικὴ ταχύτης καὶ εὐκολία, μετὰ ἀκριβῆ πάντοτε τήρησιν τῶν κανόνων τῆς ἀπολύτου εὐθύνης καὶ ἀποδοτικότητος. Διὰ καταλλήλου συνεταιρικῆς ὀργανώσεως αὐ-

τῶν, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν, ἀναγκῶν καὶ δυνατοτήτων, δύναται καὶ πρέπει οἱ Ἕλληνες παραγωγοὶ νὰ κινῶνται ἀποδοτικώτερον, νὰ παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ραγδαίαν ἐξέλιξιν τῆς Τεχνικῆς καὶ Οἰκονομίας, νὰ ἐπωφελοῦνται τῶν χρησίμων τεχνικῶν καὶ ὀργανωτικῶν προσόδων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ οὕτω νὰ κατορθώσουν ἐγκαίρως καὶ ἀποτελεσματικῶς νὰ προσαρμοζῶνται πρὸς τὰς μεταπολεμικὰς συνθήκας τὰς ἐπιβαλλούσας εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα, μετὰ ταχύτερον ρυθμὸν καὶ ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον ὀρθολογικὴν ὀργανώσιν καὶ συνεχῆ τελειοποίησιν τῶν ἐπιδόσεων τῶν.

Αἴτια ὄχι τυχαία καὶ παροδικὰ ἀλλὰ καθαρῶς γεωοικονομικά, προκύπτουσα ἀπὸ τοὺς ἰδιωτικούς βασικοὺς χαρακτήρας τοῦ τόπου, ἐπιβάλλουν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Συνεργατισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ γνησίου Συνεργατισμοῦ ὄχι μόνον δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ἐπικίνδυνα «καινὰ δαιμόνια» ξένα πρὸς τὸν τόπον καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ Ἕλληνο, ἀλλὰ τοῦναντίον συνεχίζει οὐσιαστικῶς μακρὰν καὶ ἐπιτυχή ἑλληνικὴν παράδοσιν.

Πράγματι, ἡ σύγχρονος συνεταιρικὴ μας κίνησις δύναται καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἀνάγκας, καὶ δυνατότητας προσαρμογῆ τοῦ ἀνεπιβουλεύτου καὶ ἐλευθέρου συντροφικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον τόσο ἐπιτυχῶς κατηύθυνε τὰς «Κοινότητας» καὶ τὰς «Συντροφίας» τῶν προγόνων μας καὶ ὑψίστας ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων, προσέφερον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Ὑπάρχουν βεβαίως ἑλλείψεις, παραλείψεις, πάσης φύσεως σφάλματα καὶ παραποιήσεις, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ μετὰ εἰλικρινῆ συνεισφοράν καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν ἰθυόντων καὶ λαοῦ, εἶναι δυνα-